

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 73. Carentoniense Calvinistarum Conciliabulum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

Sæc. XVII. in suo exercitu haberet, pluresque æ
A. C. 1645. que ac exteros ad sua signa pertrahere
 moliretur: nulla igitur pacis spes reli-
 qua foret, nisi Rex ad omnes condi-
 tiones sibi præscribendas consensum
 suum, necnon congruam Parlamento
 satisfactionem, & a futura vexatione
 securitatem præstiturus esset. Tam
 insolens responsum Regi stomachum
 movebat, qui confutatis omnibus sibi
 imputatis, ad sua petita certum respon-
 sum sibi dari postulavit.

§. LXXIII.

*Carentoniense Calvinistarum Conci-
 liabulum.*

Aymon Sy- Jam anno priori Calvinistæ in Francia
nod. Nat. a Ludovico Rege vigesimam octa-
des Reform. vam Synodum Nationalem pro Mense
t. 2. p. 624. Decembri celebrandi facultatem im-
 petrauerant, cui etiam die vigesima
 sexta ejusdem Mensis initium fecere,
 Carentonium confluentibus plusquam
 sexaginta Prædicantibus, & Seniori-
 bus. Intererat nomine Regis Calvi-
 montius, qui eisdem inhibuit, ne de
 aliis rebus, quam doctrinæ & discipli-
 næ suæ articulis, agere, vel ad hoc
 conciliabulum alios Prædicantes, præ-
 ter ad hanc Synodum regiis literis de-
 putatos, admittere, vel durante Sy-
 nodo

Sæc. XVII.
A. C. 1645.

nodo cum exteris suspectisque homini-
bus ullum commercium habere præsu-
merent, minus vero de Regni negotiis,
rebusque justitiam concernentibus age-
re, aut Prædicantes a Rege vel Par-
lamento exulare jussos redintegrare,
vel de prætenſa edictorum violatione
querelas proponere auderent. Insuper
eisdem Regis & Reginæ nomine prohi-
buit, ne literas vel responsa mitte-
rent ad exterorum epistolas, nec etiam
suxæ sectæ libros typis ederent, aut in
quosdam Prædicantes ad Religionem
Catholicam reversos anathema dice-
rent, vel lingua aut calamo eos infe-
ctarentur, nec exteros ad Præconis of-
ficium nominarent, vel universalia seu
publica jejunia indicerent, aut in suis
sermonibus terminos; *tormentorum Mar-*
tyrii & vexationum, quibus se pressos
fuisse autumant, usurparent, minus
vero Papam cum ignominia *Antichri-*
stum, Ecclesiam vero Catholicam, *ido-*
latricam, & præfatæ Ecclesiæ ritus &
Sacramenta, *humanas adinventiones* ap-
pellitare auderent. Postea vehemen-
ter de ipsis querebatur, quod suos fi-
lios studiorum causa Genevam, ad Hel-
vetios, Hollandos & Anglos, Monar-
chici regiminis hostes transmiserint:
dein præcepit, ut nullum, qui in præfatis
regionibus studia absolverit, ad Prædi-
cantis

Sæc. XVII. A. C. 1645. cantis munus admitterent: Non sine stomacho insuper ipsos quoque Prædicantes redarguit, quod in suo Psalterio Genevæ edito plura Ecclesiæ Romanæ injuria ingesserint, necnon in sua fidei Confessione Concilium Tridentinum, *detestabile*, Religionem Catholicam, *abusum & Sathanæ fallaciam*, Purgatorium vero *meram fraudem & officinam*, ex qua Monachorum vota, Peregrinationes, *aliæque ejusmodi corruptelæ prodiissent*, appellare, hæcque verba: *Damnamus omnes Papatus conventus, ubi Idololatria & superstitio vigent*, addere non erubuissent: inhibuit ergo, ne in suis Synodis super ejusmodi fidei confessionem jurarent, cum id in contumeliam cederet Regiæ Majestatis & Religionis, quam Galli profitentur, necnon illius Ecclesiæ, cujus Caput esse Papam ipsimet Reges agnoscunt, eumque *Beatissimum Patrem* appellant, omnique veneratione, & artificiose amoris nexu venerantur. His Regius Deputatus adhuc subjunxit, Regem & Reginam iniquo tulisse animo, quod I. sub primis regiminis regii auspiciis Calviniani Præcones propria auctoritate, non sine violentia in Occidania, aliisque locis palam prædicare, suumque cultum exercere recusarint, cum etiamsi fuissent offensi, non tamen sibi-
metipsis

metipsis jus dicere valerent: II. quod Sæc. XVII.
 Calvinistæ suas consultationes in col- A. C. 1645.
 loquiis & Provinciis suis agitatas au-
 dacter vulgare, & in Andufano Consi-
 storio confirmare, hujusque temerita-
 tis Auctores in sua rebellione corrob-
 rare, eisque propterea gratias repen-
 dere ausi fuissent. III. Quod Uzeciaë
 campanas turri sine licentia imposuif-
 sent. IV. Quod Occitani Calvinistæ
 ad Montpessulanam, Nemausensem &
 Uzecianam Curias jam ab anno hujus
 sæculi vigesimo secundo suppressas, de-
 putationes, & quidem eo tempore,
 quo de Urbis Montpessulanæ deditio-
 ne agebatur, innovare, & factionis hujus
 Antesignanos contra Regis interdictum
 nominare, suæque sectæ exercitium in
 pluribus Regni locis nonnisi privata au-
 ctoritate, & ultra præscriptos a Rege
 limites introducere, imo & in ipsis lo-
 cis, quæ Ecclesiasticis parent, adhuc-
 dum prædicare auderent. V. Quod
 Prædicantium nonnulli effræni prorsus
 licentia in suis declamationibus popu-
 lum ad seditionem concitare, & Pa-
 rentes, qui suas proles ad Catholicor-
 um Collegia miserunt, a sua commu-
 nione segregare ausi fuissent; postea
 addidit Regius Deputatus, *cum ergo*
hæ Regionum edictorum transgressiones om-
nibus sint manifestæ, Regiæ auctoritati
 R 2 oppi-

Sæc. XVII. oppido nociuæ & ad infringendam publi-
A. C. 1645. cam pacem natae, hinc Rex adeo temera-
 rios ausus impune abire deinceps nec pati
 vult, nec potest.

§. LXXIV.

*Frivola Calvinianorum Prædicantium
 excusatio contra hæc Regii De-
 putati querelas.*

Aymon l. c. **H**aud parum delicatos Calvinianorum
 Prædicantium animos pupugithæc
 Regii Deputati objurgatio: ut ergo
 non tam culpas, quam obtemperandi
 necessitatem a se amolirentur, præpri-
 mis novi Regis & Reginae Regimen
 subdolæ assentationis lenocinio ad sy-
 dera usque extulerunt, quin tamen
 suam suorumque fidem, submissionem
 immotamque erga Regem obedientiam
 plenis buccis deprædicare oblivisceren-
 tur: Postea pollicebantur, quod nul-
 lum commercium per literas cum ex-
 teris habere, & neminem præter De-
 putatos ad suas Synodos, vel alieni-
 genam ad Prædicantis munus admit-
 tere, aut Religionis suæ libros impri-
 mere, vel a sua secta secedentes excom-
 municare, nec in sermonibus injurias
 contra Catholicos evomere, nec popu-
 los ad seditionem commovere velint;
 nec permissuri sint, ut privatæ Provin-
 ciæ